I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1286/2008,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2008,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 193/2007 muuttamisesta sekä lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta muun muassa Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 192/2007 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 15 ja 19 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **MENETTELY**

I *AIEMPI TUTKIMUS JA VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET*

(1) Neuvosto otti 30 päivänä marraskuuta 2000 annetulla asetuksella (EY) N:o 2603/2000 ([2]) käyttöön lopullisen tasoitustullin muun muassa Intiasta, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin (PET:n) tuonnissa, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus'.

(2) Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 193/2007 ([3]) käyttöön lopullisen tasoitustullin Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa, jäljempänä 'tukien vastainen asetus', uuden viiden vuoden jakson ajaksi. Tarkasteltavana oleva tuote kuuluu CN-koodiin 3907 60 20. Kiinteän tullin taso on 0–106,5 euroa tonnilta tiettyjen nimeltä mainittujen viejien osalta, ja muiden viejien tuontiin sovelletaan jäännöstullia, joka on 41,3 euroa tonnilta.

(3) Lisäksi neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 192/2007 ([4]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Intiasta peräisin olevan saman tuotteen osalta, jäljempänä 'polkumyyntiä koskeva asetus'. Tämän asetuksen mukaan kiinteän tullin taso on 88,9–200,9 euroa tonnilta tiettyjen nimeltä mainittujen viejien osalta, ja muiden viejien tuontiin sovelletaan jäännöstullia, joka on 181,7 euroa tonnilta.

(4) Johdonmukaisesti sen periaatteen kanssa, jonka mukaan mihinkään tuotteeseen ei saa samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyynti- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituesta johtuneen saman tilanteen korjaamiseksi, polkumyyntiä koskevassa asetuksessa otetaan polkumyyntitullin tason osalta huomioon tukien vastaisessa asetuksessa vahvistettu tasoitustullin määrä perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

II *OSITTAISEN VÄLIVAIHEEN TARKASTELUN VIREILLEPANO*

(5) Lopullisen tasoitustullin käyttöönoton jälkeen Intian viranomaiset ilmoittivat, että kahta tukijärjestelmää (Duty Entitlement Passbook Scheme ja Income Tax Exemption under Section 80 HHC of the Income Tax Act) koskevat olosuhteet olivat muuttuneet ja että nämä muutokset olivat luonteeltaan pysyviä. Tämän vuoksi väitettiin, että tuen taso oli todennäköisesti laskenut ja että näin ollen osittain näiden järjestelmien perusteella vahvistettuja toimenpiteitä olisi tarkistettava.

([1]) EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.
([2]) EYVL L 301, 30.11.2000, s. 1.
([3]) EUVL L 59, 27.2.2007, s. 34.
([4]) EUVL L 59, 27.2.2007, s. 1.

(6) Komissio tutki Intian viranomaisten esittämän näytön ja katsoi sen riittäväksi perusteeksi panna vireille perusasetuksen 19 artiklan säännösten mukainen tarkastelu, joka rajattiin koskemaan Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuontiin sovellettavan tuen tasoa. Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio pani *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([1]), jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus', omasta aloitteestaan vireille asetuksen (EY) N:o 193/2007 osittaisen välivaiheen tarkastelun.

(7) Osittaista välivaiheen tarkastelua koskevassa tutkimuksessa on tarkoitus arvioida, olisiko voimassa olevia toimenpiteitä jatkettava, olisiko ne poistettava tai olisiko niitä muutettava niiden yritysten osalta, jotka hyötyivät toisesta tai molemmista muutetuista tukijärjestelmistä, jos esitetään riittävä näyttö menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen asiaankuuluvien vaatimusten mukaisesti. Osittaista välivaiheen tarkastelua koskevassa tutkimuksessa arvioitaisiin lisäksi, onko tarkastelun tulosten perusteella tarvetta tarkistaa toimenpiteitä, joita sovelletaan muihin yrityksiin, jotka toimivat yhteistyössä voimassa olevien toimenpiteiden tason määrittämiseen johtaneessa tutkimuksessa, ja/tai kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavia jäännöstoimenpiteitä.

III *TUTKIMUSAJANJAKSO*

(8) Tutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 2006 ja 31 päivän maaliskuuta 2007 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.

IV *TUTKIMUKSEN OSAPUOLET*

(9) Komissio ilmoitti osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan tutkimuksen vireillepanosta virallisesti Intian viranomaisille ja niille intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka tekivät yhteistyötä aiemmassa tutkimuksessa, jotka mainittiin asetuksessa (EY) N:o 193/2007 tuottajina, jotka saavat etua toisessa tai molemmissa kahdesta väitteen mukaan muutetusta tukijärjestelmästä ja jotka lueteltiin menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen liitteessä, sekä yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja otettiin tarvittaessa huomioon.

(10) Koska tarkastelussa oli osallisena monia osapuolia, tukea koskevaa tutkimusta varten esitettiin otantamenetelmän käyttöä perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti.

(11) Kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa ilmoittautui ja toimitti otantaa varten pyydetyt tiedot. Näin ollen otantamenetelmän käyttöä ei katsottu tarpeelliseksi. Toinen kahdesta vientiä harjoittavasta tuottajasta, jotka olivat toimittaneet otantalomakkeen, ilmoitti kuitenkin myöhemmin komissiolle, ettei se aikonut täyttää koko kyselylomaketta eikä toimittaa tarvittavia tietoja tutkimusta varten.

([1]) EUVL C 227, 27.9.2007, s. 16.

(12) Komissio lähetti sen vuoksi kyselylomakkeen ainoastaan yhdelle tuottajalle, joka soveltui tähän tarkasteluun, eli Pearl Engineering Polymers Ltd -nimiselle yritykselle, jäljempänä 'yritys', ja sai siihen vastauksen. Kyselylomake osoitettiin myös Intian viranomaisille. Vastaukset saatiin sekä yritykseltä että Intian viranomaisilta.

(13) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tuen määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien asianomaisten osapuolten toimitiloihin:

1. Intian viranomaiset

   Kauppaministeriö (Ministry of Commerce), New Delhi.

2. Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat

   Pearl Engineering Polymers Ltd, New Delhi.

V *TOIMENPITEISTÄ ILMOITTAMINEN JA MENETTELYÄ KOSKEVAT HUOMAUTUKSET*

(14) Intian viranomaisille ja muille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin keskeiset tosiasiat ja näkökohdat, joiden perusteella oli tarkoitus ehdottaa muutosta tulliin, jota sovelletaan ainoaan yhteistyössä toimineeseen intialaiseen tuottajaan ja yhteistyössä toimimattomaan vientiä harjoittavaan tuottajaan, joka myös mainitaan menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen liitteessä, sekä aikomus pitää voimassa olevat toimenpiteet edelleen voimassa kaikkien muiden yritysten osalta, jotka eivät toimineet yhteistyössä tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa. Niille annettiin myös kohtuullisesti aikaa esittää huomautuksia. Kaikki näkökannat ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon jäljempänä esitetyllä tavalla.

B. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE**

(15) Tässä tarkastelussa tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin se, josta on kyse asetuksessa (EY) N:o 193/2007, eli asianomaisesta maasta peräisin oleva polyeteenitereftalaatti, jonka viskositeettiluku on ISO-standardin 1628–5 mukaan vähintään 78 ml/g. Tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 3907 60 20.

C. **TUET**

I *JOHDANTO*

(16) Komissio tutki Intian viranomaisten ja ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamien tietojen sekä komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia järjestelmiä, joissa oli esitettyjen väitteiden mukaan myönnetty tukea:

a) ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme (aiemmin tunnettu nimellä Advance Licence Scheme), AAS);

b) tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPS);

c) tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS);

d) tuloverosta vapauttamista koskeva järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES);

e) Focus Market -järjestelmä (Focus Market Scheme, FMS);

f) TARGET Plus -järjestelmä (TARGET Plus Scheme, TPS).

(17) Edellä a, b, c, e ja f alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä 'ulkomaankauppalaki'. Ulkomaankauppalaissa Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevissa asiakirjoissa (EXIM-policy), jotka kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Yksi tuonti- ja vientipolitiikkaa koskeva asiakirja koskee tämän tapauksen tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa: kyseessä on 1 päivän syyskuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2009 välistä aikaa koskeva viisivuotissuunnitelma ("EXIM-policy 04–09"). Lisäksi Intian viranomaiset esittelevät kyseistä viisivuotissuunnitelmaa koskevia menettelyjä käsikirjassa "Handbook of Procedures – 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I" ("HOP I 04–09"). Myös kyseinen menettelykäsikirja saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

(18) Edellä d alakohdassa mainitut tuloverojärjestelmät perustuvat vuonna 1961 annettuun tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain varainhoitolailla (Finance Act).

(19) Perusasetuksen 11 artiklan 10 kohdan mukaisesti komissio ehdotti Intian viranomaisille lisäneuvottelujen aloittamista sekä muutetuista että muuttamattomista järjestelmistä tosiasiallisen tilanteen selvittämiseksi väitettyjen järjestelmien osalta ja molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi. Neuvotteluissa ei päästy yhteisymmärrykseen kyseisten järjestelmien suhteen, joten komissio sisällytti ne kaikki tukea koskevaan tutkimukseen.

(20) Yksi asianomainen osapuoli, joka edusti yhteisön tuotannonalaa, väitti, että intialaisten viejien käytettävissä oli edelleen useita muita järjestelmiä ja tukia. Tiedoista ei kuitenkaan ole noussut esiin mitään varmaa näyttöä, joka osoittaisi, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja käytti näitä järjestelmiä. Tämän vuoksi näiden asioiden käsittelyä ei ole jatkettu tässä nimenomaisessa menettelyssä.

II *ERITYISET JÄRJESTELMÄT*

1. **Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)**

a) *Oikeusperusta*

(21) Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan (EXIM-policy 04–09) kohdissa 4.1.1–4.1.14 ja sitä täydentävän menetelmäkäsikirjan (HOP I 04–09) luvuissa 4.1–4.30. Järjestelmää kutsuttiin ennakkolisenssijärjestelmäksi (Advance Licence Scheme) aiemmassa tarkastelua koskevassa tutkimuksessa, jonka johdosta asetuksella (EY) N:o 193/2007 otettiin käyttöön nykyisin voimassa oleva lopullinen tasoitustulli.

b) *Tukikelpoisuus*

(22) AAS-järjestelmään kuuluu kuusi alajärjestelmää, joita kuvataan tarkemmin johdanto-osan 23 kappaleessa. Kyseiset alajärjestelmät eroavat toisistaan muun muassa tukikelpoisuusvaatimusten suhteen. Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin, voivat hakea tosiasiallisen maastaviennin AAS-tukea ja vuotuisten tarpeiden mukaista AAS-tukea. Lopulliselle viejälle tavaraa toimittavat valmistajaviejät voivat saada välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Pääasialliset tavarantoimittajat, jotka toimittavat tavaraa EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 8.2 mainituille vientiin rinnastettavaa toimintaa harjoittaville tahoille, kuten vientiin suuntautuneille yksiköille, voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan AAS-tukea. Valmistajaviejille tavaraa toimittavat välitoimittajat voivat myös saada vientiin rinnastettavan toiminnan tukea ennakkoluovutusta sekä kotimaisia rembursseja ja vastarembursseja koskevien AAS-alajärjestelmien yhteydessä.

c) *Käytännön toteutus*

(23) Ennakkolupien myöntämisperusteita voivat olla seuraavat:

i) *Tosiasiallinen vienti*: Tämä on alajärjestelmistä tärkein. Siinä voidaan tuoda tullitta tuotantopanoksia tietyn vientituotteen valmistukseen. Tosiasiallisella viennillä tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että vientituote on vietävä Intian alueelta. Lisenssissä mainitaan tuonnin tullihelpotukset ja vientivelvoitteet, myös vientituotteen tyyppi.

ii) *Vuotuiset tarpeet*: Vuotuisia tarpeita koskevia lupia ei ole liitetty tiettyyn vientituotteeseen, vaan laajempaan tuoteryhmään (esimerkiksi kemialliset tuotteet ja jalosteet). Lisenssinhaltija voi (aiemman viennin mukaan määräytyvään tiettyyn enimmäisarvoon saakka) tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita käytetään minkä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvan tuotteen valmistukseen. Se voi viedä mitä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvaa valmista tuotetta, jonka valmistukseen on käytetty kyseisiä tullitta tuotuja aineksia.

iii) *Välituotetoimitukset*: Tämä alajärjestelmä kattaa tapaukset, joissa kaksi valmistajaa aikoo tuottaa yhtä vientituotetta jakaen tuotantoprosessin keskenään. Valmistajaviejä, joka tuottaa välituotetta, voi tuoda tuotantopanosmateriaaleja tullitta ja saada tähän tarkoitukseen välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Lopullinen viejä saattaa valmistuksen loppuun, ja sillä on velvollisuus viedä valmis tuote.

iv) *Vientiin rinnastettava toiminta*: Tässä alajärjestelmässä pääurakoitsija voi tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita tarvitaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, joita myydään vientitavaroihin rinnastettavina tuotteina EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdan 8.2 alakohdissa b–f, g, i ja j mainituille asiakasryhmille. Intian viranomaisten mukaan vientiin rinnastettavalla toiminnalla tarkoitetaan sellaisia liiketoimia, joissa toimitetut tavarat eivät poistu maasta. Eräitä toimituksia pidetään vientiin rinnastettavina edellyttäen, että tavarat on valmistettu Intiassa, esimerkiksi tavaratoimituksia vientiin suuntautuneille yksiköille tai erityistalousalueille sijoittautuneille yrityksille.

v) *Ennakkoluovutusasiakirjat (Advance Release Orders, ARO)*: Ennakkoluvan haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimarkkinoilta, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen ARO-asiakirjoja. Tällöin ennakkoluvat vahvistetaan ARO-asiakirjoiksi ja siirretään kotimaiselle toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimituksen yhteydessä. ARO-asiakirjat oikeuttavat kotimaisen toimittajan tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 8.3, ts. välitoimituksia / vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen. ARO-järjestelmässä verot ja tullit palautetaan tuotteen toimittajalle eikä lopulliselle viejälle tullinpalautusjärjestelmässä. Verot/tullit voidaan palauttaa sekä kotimarkkinoilta hankittuja että tuotuja tuotantopanoksia käytettäessä.

vi) *Kotimaiset remburssit ja vastaremburssit*: Myös tämä alajärjestelmä koskee kotimarkkinatoimituksia ennakkoluvan haltijalle. Ennakkoluvan haltija voi pyytää pankilta kotimaisen remburssin avaamista kotimaisen toimittajan hyväksi. Pankki kirjaa lupaan suorassa tuonnissa ainoastaan sellaisten tavaroiden arvon ja määrän, jotka on hankittu kotimarkkinoilta tuonnin sijaan. Kotimainen toimittaja on oikeutettu tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 8.3, ts. välitoimituksiin tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltamiseen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyihin ja lopullisen valmisteveron palautukseen.

(24) Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana vain yhteistyössä toiminut viejä sai etuja kahdesta alajärjestelmästä, jotka liittyivät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen: nämä olivat i) tosiasiallisen maastaviennin AAS-tuki ja iv) vientiin rinnastettavaa toimintaa koskeva AAS-järjestelmä. Sen vuoksi ei ole tarpeen määrittää tasoitustoimenpiteiden soveltamisen mahdollisuutta muiden, käyttämättömien alajärjestelmien suhteen.

(25) Sen jälkeen, kun asetuksella (EY) N:o 193/2007 otettiin käyttöön nykyisin voimassa oleva lopullinen tasoitustulli, Intian viranomaiset ovat muuttaneet AAS-järjestelmään sovellettavaa tarkastusjärjestelmää. Intian viranomaisten suorittamien tarkastusten helpottamiseksi ennakkoluvan haltija on laissa velvoitettu tekemään määrämuotoisen totuudenmukaisen ja asianmukaisen selvityksen tullitta tuotujen / kotimarkkinoilta hankittujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 04–09 -käsikirjan luvut 4.26 ja 4.30 ja lisäys 23) eli pitämään rekisteriä todellisesta kulutuksesta. Tämä rekisteri on tarkastettava ulkopuolisen laillistetun tilintarkastajan / määrä- ja kustannuslaskijan toimesta, joka antaa todistuksen, jossa todetaan, että määrätyt rekisterit ja asiaankuuluva kirjanpito on tutkittu ja että lisäyksen 23 mukaisesti toimitetut tiedot ovat totuudenmukaiset ja paikkansapitävät kaikissa suhteissa. Edellä mainittuja säännöksiä sovelletaan kuitenkin vain niihin ennakkolupiin, jotka on myönnetty 13 päivänä toukokuuta 2005 tai sen jälkeen. Kaikkien ennen kyseistä päivää myönnettyjen ennakkolupien tai ennakkolisenssien osalta haltijoita pyydetään noudattamaan aiemmin sovellettuja tarkastussäännöksiä, eli tekemään lisäyksen 18 mukaisen määrämuotoisen totuudenmukaisen ja asianmukaisen selvityksen lisenssien mukaisesti tuotujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 02–07 -käsikirjan luku 4.30 ja lisäys 18).

(26) Niiden alajärjestelmien osalta, joita ainoa yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja käytti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, eli tosiasiallinen maastavienti ja vientiin rinnastettava toiminta, todettakoon, että Intian viranomaiset määräävät sekä tuonnin tullihelpotusten että vientivelvoitteiden määrästä ja arvosta ja että ne on kirjattu lupaan. Lisäksi vienti- ja tuontihetkellä viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat lupaan. Intian viranomaiset päättävät tämän järjestelmän mukaisesti tapahtuvan tuonnin määrän nk. SION-vakionormien perusteella. Useimmille tuotteille, tarkasteltavana oleva tuote mukaan luettuna, on olemassa SION-vakionormit, ja ne on julkaistu menetelmäkäsikirjassa HOP II 04–09.

(27) SION-vakionormit tarkistetaan säännöllisesti. Koska ainoa yhteistyössä toiminut viejä käytti eri ajankohtina myönnettyjä lisenssejä, kyseinen yritys myös sovelsi erilaisia SION-vakionormeja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(28) Tuodut tuotantopanokset eivät ole siirrettävissä, ja ne on käytettävä tuloksena olevan vientituotteen valmistamiseen. Vientivelvoite on täytettävä lisenssin antamisen jälkeen ennalta määrätyssä määräajassa (24 kuukauden määräaika, jota voidaan pidentää kahdesti kuudella kuukaudella).

(29) Tarkastelua koskevassa tutkimuksessa todettiin, että vaikka yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja voi määrittää raaka-aineiden kokonaiskulutuksen, tarkasteltavana olevan tuotteen osalta ei ollut rekisteriä todellisesta kulutuksesta. Kulutuksen ainoastaan oletettiin olevan SION-vakionormien mukaista. Sen vuoksi ei ollut mahdollista määrittää, ylittivätkö erityisissä luvissa/lisenssissä määrätyt SION-vaatimukset tullittomien tuotantopanosten osalta sen materiaalimäärän, joka tarvittiin tuloksena olevan vientituotteen viitemäärän tuottamiseen.

(30) Lisäksi tarkastelua koskevassa tutkimuksessa todettiin, että raaka-aineita tuotiin kolmen eri luvan/lisenssin ja erilaisen SION-vakionormin mukaisesti ja sen jälkeen sekoitettiin ja sisällytettiin fyysisesti saman vientituotteen tuotantoprosessiin. Se seikka, että on kolme erilaista SION-vakionormia, joilla on erilaiset kulutusnormit kullekin raaka-aineelle, korostaa entisestään ongelmaa, joka liittyy yhteistyössä toimineen viejän todellisen kulutuksen määrittämiseen. Tässä suhteessa on selvää, että todellista kulutusta koskeva rekisteri on perusvaatimus, jotta voidaan tarkastaa, ylittääkö tullitta tuotujen tuotantopanosten määrä sen materiaalimäärän, joka tarvitaan tuloksena olevan vientituotteen viitemäärän tuottamiseen.

(31) Tarkastelua koskevassa tutkimuksessa todettiin myös, että Intian viranomaisten määräämiä tarkastusvaatimuksia ei joko noudatettu tai niitä ei ollut vielä testattu käytännössä. Ennen 13 päivää toukokuuta 2005 myönnettyjen ennakkolisenssien osalta tarpeellisia todellista kulutusta ja varastoja koskevia (eli lisäyksen 18 mukaisia) rekistereitä ei lähetetty asiaankuuluville viranomaisille, eivätkä Intian viranomaiset siten tarkastaneet niitä. Toukokuun 13 päivän 2005 jälkeen myönnettyjen ennakkolupien osalta vaaditaan tarpeelliset todellista kulutusta ja varastoja koskevat rekisterit, mutta Intian viranomaiset eivät vielä olleet tarkastaneet, olivatko nämä rekisterit vienti- ja tuontipolitiikan vaatimusten mukaiset. Erityisesti on mainittava, että ulkopuoliset laillistetut tilintarkastajat tarkastivat rekisterit siten kuin 25 kappaleessa mainitussa asiaankuuluvassa Intian lainsäädännössä vaaditaan, mutta yritys ja laillistettu tilintarkastaja eivät kumpikaan pitäneet kirjaa siitä, miten tämä tarkastamismenettely tapahtui. Tarkastussuunnitelmaa tai mitään muutakaan suoritetun tarkastuksen tukiaineistoa ei ollut eikä myöskään tallennettuja tietoja käytetyistä menetelmistä taikka erityisvaatimuksista, jotka ovat tarpeen tällaisessa hyvin tarkassa työssä, joka edellyttää teknistä tietoa tuotantoprosesseista, vienti- ja tuontipolitiikan vaatimuksista ja kirjanpitomenetelmistä. Tämä tilanne huomioon ottaen katsotaan, ettei tutkittu viejä kyennyt osoittamaan, että asiaankuuluvat vienti- ja tuontipolitiikan säännökset täyttyivät.

d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*

(32) Yhteistyössä toimiva viejä kiisti edellä esitetyt huomiot erityisesti siltä osin kuin kyse on päätelmistä, jotka koskevat laillistettua tilintarkastajaa siten kuin 31 kappaleessa yksityiskohtaisesti selvitetään. Tässä suhteessa väitettiin, ettei ole mitään kansallista tai kansainvälistä oikeussäännöstä, jossa vaadittaisiin tarkastettavaa yhtiötä pitämään kirjaa siitä, miten tarkastus on suoritettu. Intian lainsäädännössä sitä vastoin säädetään, että työpaperit ovat tilintarkastajan omaisuutta. Näissä olosuhteissa ja ottaen huomioon, ettei ennen tarkastuskäyntiä ollut esitetty pyyntöä tavata laillistettu tilintarkastaja, sitä seikkaa, että tarkastetulla yrityksellä ei ollut hallussaan tällaisia perusteena olevia asiakirjoja tarkastuskäynnin ajankohtana, ei pitäisi pitää sen kannalta kielteisenä asiana. Lisäksi väitettiin, että perusasetus ei missään tapauksessa antaisi komission yksiköille lupaa tarkastaa asiakirjoja, joita pidetään tarkastetun yrityksen ulkopuolella, kuten asia olisi riippumattoman tilintarkastajan osalta. Vielä väitettiin, että ainoan yhteistyössä toimivan tuottajan todellinen kulutus oli ollut SION-vakionormeja suurempaa jokaisen tuotantopanoksen kohdalla ja että liiallista tullinpalautusta ei ollut.

(33) Tässä suhteessa muistutetaan, että laillistetun tilintarkastajan suorittama tarkastusprosessi ja asiaankuuluvan todistuksen antaminen muodostavat osan tarkastusjärjestelmää, jonka Intian viranomaiset ovat ottaneet käyttöön EXIM policy -asiakirjallaan. Tätä varten EXIM policy -asiakirjaan on otettu laillistettu tilintarkastaja järjestelmän täytäntöönpanon toimijaksi, ja komission oli tutkittava, oliko edellä mainittua tarkastusjärjestelmää tosiasiallisesti sovellettu. Se seikka, että yritys ei kyennyt osoittamaan, että se itse tai nimetty laillistettu tilintarkastaja olisi pitänyt minkäänlaista kirjaa suoritetuista tarkastuksista EXIM policy -asiakirjassa määrätyn todistuksen antamiseksi, osoittaa, että yritys ei kyennyt todistamaan, että asiaankuuluvat EXIM policy -asiakirjan määräykset täyttyivät. Mitä tulee yrityksen väitteeseen siitä, että missään tapauksessa liiallista tullinpalautusta ei ollut, on muistettava, että odotettaessa sitä, että Intian viranomaiset saattavat loppuun tarvittavat lopulliset tarkastusvaiheet, paikan päällä todettu tosiasiallinen tilanne (eli tuotantopanosten ja tuotettujen tuotteiden sekoitus, erilaisten SION-normien käyttö ja EXIM policy -asiakirjassa määrättyjen todellista kulutusta koskevien rekisterien puuttuminen) osoitti, ettei ollut mahdollista laskea todellista kulutusta ja sen seurauksena liiallista tullinpalautusta lupaa/lisenssiä ja SION-normia kohden.

e) *Päätelmät*

(34) Vapautus tuontitulleista on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan mukaista tukea eli Intian viranomaisten taloudellista tukea, josta on koitunut tutkitulle viejälle etua.

(35) Lisäksi tosiasiallisen maastaviennin ennakkolupajärjestelmä (AAS) ja vientiin rinnastettavaa toimintaa koskeva ennakkolupajärjestelmä (AAS) ovat selkeästi oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityisiä ja tasoitustoimenpiteiden alaisia. Yritys ei voi saada tukia näistä järjestelmistä ilman vientisitoumusta.

(36) Kumpaakaan tässä tapauksessa sovelletusta kahdesta alajärjestelmästä ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Kyseiset alajärjestelmät eivät ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) edellytysten mukaisia. Intian viranomaiset eivät soveltaneet tarkastusjärjestelmää tai -menettelyä tehokkaasti varmistaakseen, käytettiinkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II luvun 4 kohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II luvun 2 kohta). SION-vakionormeja itsessään ei voida pitää todellisen kulutuksen tarkastusjärjestelmänä, koska erilaisten SION-vakionormien mukaisten lupien/lisenssien nojalla tuodaan tullitta tuotantopanoksia, jotka sekoitetaan samaan vientituotteen tuotantoprosessiin. Tämäntyyppinen prosessi ei anna Intian viranomaisille mahdollisuutta tarkastaa riittävän tarkasti, mikä määrä tuotantopanoksia käytettiin vientituotantoon ja minkä SION-viitearvon mukaisesti niitä olisi verrattava. Lisäksi Intian viranomaiset eivät joko ole toteuttaneet asianmukaisesti pidettyyn todellista kulutusta koskevaan rekisteriin perustuvaa tehokasta tarkastusta tai eivät ole vielä saaneet sitä päätökseen. Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellainen tavallisesti olisi tehtävä silloin, kun tehokasta tarkastusjärjestelmää ei ole käytetty (perusasetuksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohta). Lisäksi muistutetaan, että kyseisellä yrityksellä ei ollut kulutusta koskevaa rekisteriä, jonka avulla olisi ollut mahdollista tarkastaa raaka-aineen todellinen kulutus kutakin tuotetyyppiä kohti. Sen vuoksi, ja vaikka tehokas valvontajärjestelmä olisikin ollut käytössä, Intian viranomaisten ei olisi ollut mahdollista varmistaa, mitä määriä tuotantopanoksia käytettiin vientituotteen tuotannossa. Lopuksi on todettava, että laillistettujen tilintarkastajien mukanaolo tarkastusprosessissa ei ole johtanut tarkastusjärjestelmän paranemiseen, koska ei ole olemassa yksityiskohtaisia sääntöjä siitä, miten laillistettujen tilintarkastajien olisi suoritettava heille uskotut tehtävät, eivätkä tutkimuksen aikana esitetyt tiedot voineet taata, että edellä mainittuja perusasetuksen mukaisesti annettuja sääntöjä on noudatettu.

(37) Kyseiset kaksi alajärjestelmää mahdollistavat siis tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

f) *Tuen määrän laskeminen*

(38) Koska sallittua tullinpalautusjärjestelmää tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmää ei sovelleta, tasoitustoimenpiteiden alainen etu on tuotantopanosten tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien koko palautettu määrä. Tässä suhteessa on huomattava, että perusasetuksessa ei säädetä ainoastaan liiallisesta tuontitullien palauttamisesta johtuvasta tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja liitteessä I olevan i alakohdan mukaan ainoastaan liiallinen tullinpalautus voi oikeuttaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton edellyttäen, että perusasetuksen liitteen II ja III edellytykset täyttyvät. Kyseiset edellytykset eivät kuitenkaan täyttyneet tässä tapauksessa. Jos siis todetaan, ettei asianmukaista valvontamenettelyä ole olemassa, edellä mainittua tullinpalautusjärjestelmiin sovellettavaa poikkeusta ei voida soveltaa, vaan sen sijaan sovelletaan tavanomaista sääntöä, jonka mukaan tasoitustullit määräytyvät maksamattomien tullien määrän (saamatta jääneen tulon) mukaan eivätkä oletetun liiallisen tullinpalautuksen mukaan. Kuten perusasetuksen liitteessä II olevassa II kohdassa ja liitteessä III olevassa II kohdassa säädetään, kyseisenlaisen liiallisen palautuksen laskeminen ei ole tutkijaviranomaisen tehtävä. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan päinvastoin riittää, että tutkijaviranomainen toteaa, että on olemassa riittävä näyttö siitä, että tietty tarkastusjärjestelmä ei ole asianmukainen.

(39) AAS-järjestelmää käyttäneen viejän tuen määrä laskettiin kahden alajärjestelmän mukaisesti tarkasteltavana olevaa tuotetta varten tuotujen ainesten tuonnissa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana kantamatta jääneiden tullien (perustulli ja erityinen lisätulli) perusteella (osoittaja). Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen hankinnassa syntyneet välttämättömät kulut vähennettiin tuen määrästä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö. Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona tarkasteltavana olevasta tuotteesta syntyneelle viennin liikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(40) Tämän järjestelmän mukainen tuki on tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla näin ollen ainoan yhteistyössä toimineen tuottajan osalta 12,8 prosenttia.

2. **Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPS)**

a) *Oikeusperusta*

(41) DEPS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04–09 -asiakirjan kohdassa 4.3 ja HOP I 04–09 -käsikirjan luvussa 4.

(42) Todettiin, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei saanut tasoitustoimenpiteiden alaista etua DEPS-järjestelmästä. Sen vuoksi ei pidetty tarpeellisena tutkia järjestelmää sen enempää tämän tutkimuksen puitteissa.

3. **Tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)**

a) *Oikeusperusta*

(43) EPCGS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04–09 -asiakirjan luvussa 5 ja HOP I 04–09 -käsikirjan luvussa 5.

b) *Tukikelpoisuus*

(44) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat ”sidoksissa” valmistajiin ja palveluntarjoajiin, voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea.

c) *Käytännön toteutus*

(45) Edellytyksellä tiettyihin vientivelvoitteisiin sitoutumisesta yritys voi tuoda tuotantohyödykkeitä (uusia ja huhtikuusta 2003 lukien myös käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) alennetulla tullilla. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCGS-lisenssin. Huhtikuusta 2000 järjestelmässä on sovellettu kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin alennettua 5 prosentin tuontitullia. Maaliskuun 31 päivään 2000 saakka sovellettiin tosiasiallista 11 prosentin tullia (johon sisältyy 10 prosentin lisämaksu) ja erityisen arvokkaassa tuonnissa nollatullia. Maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on vientivelvoitteen täyttämiseksi käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tiettynä aikana.

(46) EPCGS-lisenssin haltija voi hankkia tuotantohyödykkeet myös kotimarkkinoilta. Tällöin tuotantohyödykkeiden kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi tuoda tullitta maahan kyseisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavia aineksia. Vaihtoehtoisesti kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi saada vientiin rinnastettavassa toiminnassa saatavat edut toimittaessaan tuotantohyödykkeitä EPCGS-lisenssin haltijalle.

d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*

(47) EPCGS-järjestelmästä ei esitetty huomautuksia toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä.

e) *EPCGS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(48) EPCGS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullinalennus on Intian viranomaisten taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tullinalennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää tämän maksuvalmiutta.

(49) EPCGS-järjestelmä on myös oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.

(50) Tätä järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

f) *Tuen määrän laskeminen*

(51) Ainoa yhteistyössä toiminut viejä ei ollut ostanut tuotantohyödykkeitä tutkimusajanjaksolla. Yritys sai kuitenkin edelleen etua sellaisten tuotantohyödykkeiden tullivapautuksista, jotka oli hankittu ennen tutkimusajanjaksoa alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistetun määrän mukaisesti. Kuten alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla saatu tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien perusteella jakamalla ne ajanjaksolle, joka vastaa vientiä harjoittavan tuottajan näiden tuotantohyödykkeiden todellista poistoaikaa. Vakiintuneen käytännön mukaisesti näin laskettua tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta määrä ilmentäisi ajan myötä saavutetun edun koko arvoa. Tuen saamiseksi väistämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jolloin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Yrityksen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla saaman edun suhteen tuen tasoksi määritettiin 0,3 prosenttia.

4. **Tuloverosta vapauttamista koskeva järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES)**

a) *Oikeusperusta*

Vuoden 1961 tuloverolain (Income Tax Act 1961, ITA) 80HHC §

(52) Tässä järjestelmässä viejät voivat saada osittaisen vapautuksen tuloverosta vientimyynnin voittojen osalta. Tämän vapautuksen oikeusperusta on tuloverolain 80HHC §:ssä.

(53) Tämä säännös poistettiin verovuodesta 2005–2006 (eli 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2005 välisestä tilikaudesta) alkaen, ja näin ollen tuloverolain 80HHC §:n perusteella ei saa etuja 31 päivän maaliskuuta 2004 jälkeen. Ainoa yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei saanut etua tästä järjestelmästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Näin ollen perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tasoitustoimenpiteisiin ei ole aihetta, koska järjestelmä on poistettu.

5. **Focus Market -järjestelmä (Focus Market Scheme, FMS)**

a) *Oikeusperusta*

(54) FMS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04–09 -asiakirjan luvussa 3.9 ja HOP I 04–09 -käsikirjan luvussa 3.20. Vaikka yritys ilmoittikin tämän järjestelmän, tutkimuksessa kävi ilmi, ettei etua saatu tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Koska todettiin, ettei yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja saanut tasoitustoimenpiteiden alaista etua tästä järjestelmästä, ei pidetty tarpeellisena tutkia sitä sen enempää tämän tutkimuksen puitteissa.

6. **TARGET Plus -järjestelmä (TARGET Plus Scheme, TPS)**

a) *Oikeusperusta*

(55) TPS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 04–09 -asiakirjan luvussa 3.7 ja HOP I 04–09 -käsikirjan luvussa 3.2.

b) *Tukikelpoisuus*

(56) Kaikki valmistajaviejät voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea.

c) *Käytännön toteutus*

(57) Tämän järjestelmän tarkoituksena on antaa palkkio yrityksille, jotka kasvattavat viennin liikevaihtoa. Tätä varten järjestelmä tarjoaa tukikelpoisille yrityksille mahdollisuuden saada tullihyvitys, joka on 5–15 prosenttia määrästä, joka perustuu kahden peräkkäisen tilikauden viennin FOB-arvojen erotukseen.

(58) Yritysten, jotka haluavat hyödyntää tätä järjestelmää, on jätettävä hakemus kauppa- ja teollisuusministeriöön. Kun lupa on myönnetty, asianomaiset viranomaiset myöntävät lisenssin, jossa ilmoitetaan tullihyvityksen määrä.

(59) Tämä järjestelmä lakkautettiin maaliskuussa 2006 ja korvattiin myöhemmin kahdella uudella järjestelmällä, jotka ovat Focus Market -järjestelmä ja Focus Product -järjestelmä. Oikeutta hakea TPS-lisenssiä jatkettiin kuitenkin maaliskuuhun 2007 asti, ja järjestelmää hyödyntävät yritykset voivat käyttää asianomaisia tullihyvitysoikeuksia maaliskuuhun 2009 asti.

d) *Toimenpiteistä ilmoittamisen yhteydessä esitetyt huomautukset*

(60) Yhteistyössä toimiva tuottaja katsoi, ettei yritys ollut saanut etua tästä järjestelmästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja että koska järjestelmä oli lopetettu vuonna 2006, se ei saisi johtaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon. Kuten edellä yksityiskohtaisesti selvitetään, tutkimus paljasti kuitenkin, että yritys sai etua tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja että vaikka järjestelmä todellakin on lopetettu, yritykset voivat saada siitä etua vuoteen 2009 asti.

e) *TARGET Plus -järjestelmää koskevat päätelmät*

(61) TPS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. TPS-tullihyvityksissä on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi TPS-tullihyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(62) Lisäksi TPS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.

(63) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i alakohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tarkkojen edellytysten mukainen. Viejää ei velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i alakohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Viejä voi saada TPS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että kyseinen viejä kasvattaa viennin liikevaihtoaan, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada TPS-järjestelmän mukaisia etuja.

f) *Tuen määrän laskeminen*

(64) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, siten kuin yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja oli sen kirjannut suoritusperusteella tulona tileihin vientihetkellä. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihtoon nimittäjänä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(65) Tämän järjestelmän mukainen tuki on tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla näin ollen ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osalta 0,7 prosenttia.

III *TASOITUSTOIMENPITEIDEN KÄYTTÖÖNOTON MAHDOLLISTAVIEN TUKIEN MÄÄRÄ*

(66) Alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettu tukimarginaali oli 5,8 prosenttia ainoan vientiä harjoittavan tuottajan osalta, joka toimi yhteistyössä tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa.

(67) Tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrän arvo-osuutena ilmaistuna todettiin olevan 13,8 prosenttia, kuten seuraavassa luetellaan:

Järjestelmä→ / Yritys↓	ALS	DEPS	EPCGS	ITIRAD	FMS	TPS	Yht.
	%	%	%	%	%	%	%
Pearl Engineering Polymers Ltd	12,8	0	0,3	0	0	0,7	13,8

(68) Edellä esitetty huomioon ottaen päätelmänä on, että tuen taso on noussut ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osalta.

D. **TASOITUSTOIMENPITEET JA POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

I *TASOITUSTOIMENPITEET*

(69) Perusasetuksen 19 artiklan säännösten ja menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 3 kohdassa esitettyjen tämän osittaisen välivaiheen tarkastelun perusteiden mukaisesti vahvistetaan, että tukimarginaali on noussut ainoan yhteistyössä toimineen tuottajan osalta 5,8 prosentista 13,8 prosenttiin, ja sen vuoksi tälle vientiä harjoittavalle tuottajalle asetuksella (EY) N:o 193/2007 asetettua tasoitustullia on muutettava vastaavasti.

(70) Toisella yrityksellä, jota tämä osittainen välivaiheen tarkastelu koski, eli Reliance Industries Ltd -yrityksellä oli korkein tukimarginaali alkuperäisessä tutkimuksessa, mutta se ei tehnyt yhteistyötä tässä tarkastelussa. Koska tämä yritys ei tehnyt yhteistyötä, arvio oli perustettava parhaisiin käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti. Tässä suhteessa ja ottaen huomioon ainoaa yhteistyössä toiminutta viejää koskevat havainnot, on myös todennäköistä, että tämä yhteistyöhön osallistumaton vientiä harjoittava tuottaja saa edelleen etuja tutkimuksen kohteena olleista tukijärjestelmistä vähintään samantasoisesti kuin yhteistyössä toimineen tuottajan osalta vahvistettiin. Näin ollen on pääteltävä, että tarkastelun kohteena olleen yhteistyöhön osallistumattoman vientiä harjoittavan tuottajan osalta tuen taso on myös noussut 13,8 prosenttiin ja että sen vuoksi tälle vientiä harjoittavalle tuottajalle asetuksella (EY) N:o 193/2007 asetettua tasoitustullia on muutettava vastaavasti.

(71) Niiden yritysten osalta, jotka toimivat yhteistyössä alkuperäisessä tutkimuksessa mutta joita ei menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen liitteessä mainittu tutkimuksen kohteena, ei tullut ilmi, että kyseisiin yrityksiin sovellettava tasoitustulli ja polkumyyntitulli olisi tarpeen laskea uudelleen. Näin ollen kaikkiin muihin osapuoliin paitsi Pearl Engineering -yritykseen ja Reliance Industries -yritykseen sovellettavat yksilölliset tullit, jotka mainitaan asetuksen (EY) N:o 193/2007 1 artiklan 2 kohdassa, pysyvät muuttumattomina.

(72) Sen sijaan niiden yritysten, jotka eivät toimineet yhteistyössä tässä tarkastelussa eivätkä alkuperäisessä tutkimuksessa, on katsottava saavan edelleen etuja tutkimuksen kohteena olleista tukijärjestelmistä vähintään samantasoisesti kuin ainoan yhteistyössä toimineen tuottajan osalta vahvistettiin. Koska yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen halutaan välttää, katsotaan aiheelliseksi vahvistaa ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettava tuen taso korkeimman alkuperäisessä tutkimuksessa yhteistyössä toimineelle yritykselle vahvistetun tason mukaisesti eli 13,8 prosentiksi.

(73) Muutettavat tasoitustullit olisi määritettävä tässä tarkastelussa havaitulle uudelle tukitasolle, koska alkuperäisessä tukien vastaisessa tutkimuksessa määritetyt vahinkomarginaalit ovat edelleen suurempia.

(74) Tässä asetuksessa eritellyt yksilölliset yrityskohtaiset tasoitustullit vastaavat osittaisessa välivaiheen tarkastelussa todettua tilannetta. Näin ollen niitä sovelletaan ainoastaan näiden yritysten tuottamien tarkasteltavana olevien tuotteiden tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamien tarkasteltavana olevien tuotteiden tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(75) Jotta raakaöljyn hintavaihteluiden aiheuttama PET:n hintavaihtelu ei johtaisi korkeampien tullien kantamiseen, on todettava, että voimassa olevat toimenpiteet on otettu käyttöön tonnikohtaisesti kannettavina erityistulleina. Vahvistettu määrä perustuu tasoitustullin määrän soveltamiseen alkuperäisen tutkimuksen aikaista vahingon korjaavaa tasoa laskettaessa käytettyihin cif-vientihintoihin. Samaa menetelmää on käytetty muutettujen erityistullien vahvistamiseen tämän tarkastelun yhteydessä.

(76) Sovellettavat marginaalit ja tullit olisi tämän vuoksi laskettava jäljempänä olevassa taulukossa osoitetulla tavalla.

	Tasoitustulli	Ehdotettu tasoitustulli (euroa/tonnia)
Reliance Industries Ltd	13,8 %	69,4
Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8 %	74,6
Senpet Ltd	4,43 %	22,0
Futura Polyesters Ltd	0 %	0,0
South Asian Petrochem Ltd	13,9 %	106,5
Kaikki muut yritykset	13,8 %	69,4

(77) Kaikki näiden yksilöllisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ([1]), ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta vastaavasti kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa ja saattaa yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

II *POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET*

(78) Tasoitustullin muutos vaikuttaa asetuksella (EY) N:o 192/2007 intialaisille tuottajille asetettuun lopulliseen polkumyyntitulliin.

(79) Alkuperäisessä polkumyyntiä koskevassa tutkimuksessa polkumyyntitullia oikaistiin, jotta vältettäisiin vientituista saatavien etujen vaikutusten mahdollinen kaksinkertainen laskenta. Tältä osin todettakoon, että polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([2]) 14 artiklan 1 kohdan ja tukien vastaisen perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaan mihinkään tuotteeseen ei saa samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä että tasoitustoimenpiteitä polkumyynnistä tai vientituesta johtuvan saman tilanteen korjaamiseksi. Alkuperäisessä tukien vastaisessa tutkimuksessa ja tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa todettiin, että tietyt tutkituista tukijärjestelmistä, joiden todettiin mahdollistavan tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton, olivat tukien vastaisen perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vientitukea. Tällaisina nämä tuet vaikuttivat intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaan polkumyyntimarginaalia suurentavasti. Toisin sanoen alkuperäisessä polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa määritetyt lopulliset polkumyyntimarginaalit johtuivat osittain vientituista.

(80) Näin ollen asianomaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettavia lopullisia polkumyyntitulleja on nyt oikaistava, jotta vientituista tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla saadun edun tarkistettu taso otetaan huomioon tässä osittaisessa välivaiheen tarkastelussa siten, että se vastaa tosiasiallista polkumyyntimarginaalia, joka jää jäljelle, kun vientitukien vaikutuksen korjaava oikaistu lopullinen tasoitustulli on otettu käyttöön.

(81) Toisin sanoen uudet tukitasot on otettava huomioon aiemmin vahvistettujen polkumyyntimarginaalien oikaisemista varten.

(82) Asianomaisiin yrityksiin sovellettavat marginaalit ja tullit olisi tämän vuoksi laskettava jäljempänä olevassa taulukossa osoitetulla tavalla.

	Tasoitustulli (vientitukiin perustuva)	Vahingon korjaava taso	Polkumyyntitulli	Ehdotettu polkumyyntitulli (euroa/tonni)
Reliance Industries Ltd	13,8 %	44,3 %	30,5 %	153,6
Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8 %	33,6 %	16,2 %	87,5
Senpet Ltd	4,43 %	44,3 %	39,9 %	200,9
Futura Polyesters Ltd	0 %	44,3 %	14,7 %	161,2
South Asian Petrochem Ltd	13,9 %	44,3 %	11,6 %	88,9
Kaikki muut yritykset	13,8 %	44,3 %	30,5 %	153,6

([1]) European Commission, Directorate General for Trade, Directorate H, N-105, B-1049 Brussels.

([2]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

(83) Tasoitustullin ja polkumyyntitullin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäännöstullia olisi sovellettava sekä yhteistyöstä kieltäytyneisiin viejiin että yrityksiin, jotka eivät harjoittaneet vientiä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Viimeksi mainituilla yrityksillä, jos ne täyttävät perusasetuksen 20 artiklassa säädetyt vaatimukset, on kuitenkin mainitun artiklan nojalla mahdollisuus esittää tarkastelua koskeva pyyntö, jotta niiden tilannetta voidaan tutkia yksilöllisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 193/2007 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jollei 2 artiklasta muuta johdu, vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan taulukossa lueteltujen yritysten valmistamien tuotteiden osalta tasoitustullia seuraavasti:

Maa	Yritys	Tasoitustulli (euroa/tonni)	Taric-lisäkoodi
Intia	Reliance Industries Ltd	69,4	A181
Intia	Pearl Engineering Polymers Ltd	74,6	A182
Intia	Senpet Ltd	22,0	A183
Intia	Futura Polyesters Ltd	0,0	A184
Intia	South Asian Petrochem Ltd	106,5	A585
Intia	Kaikki muut yritykset	69,4	A999”

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 192/2007 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jollei 2 artiklasta muuta johdu, vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan taulukossa lueteltujen yritysten valmistamien tuotteiden osalta polkumyyntitullia seuraavasti:

Maa	Yritys	Polkumyyntitulli (euroa/tonni)	Taric-lisäkoodi
Intia	Reliance Industries Ltd	153,6	A181
Intia	Pearl Engineering Polymers Ltd	87,5	A182
Intia	Senpet Ltd	200,9	A183
Intia	Futura Polyesters Ltd	161,2	A184
Intia	South Asian Petrochem Ltd	88,9	A585

Maa	Yritys	Polkumyyntitulli (euroa/tonni)	Taric-lisäkoodi
Intia	Kaikki muut yritykset	153,6	A999
Indonesia	P.T. Mitsubishi Chemical Indonesia	187,7	A191
Indonesia	P.T. Indorama Synthetics Tbk	92,1	A192
Indonesia	P.T. Polypet Karyapersada	178,9	A193
Indonesia	Kaikki muut yritykset	187,7	A999
Malesia	Hualon Corp. (M) Sdn. Bhd.	36,0	A186
Malesia	MpI Polyester Industries Sdn. Bhd.	160,1	A185
Malesia	Kaikki muut yritykset	160,1	A999
Korean tasavalta	SK Chemicals Group:		A196
	SK Chemicals Co. Ltd	0	A196
	Huvis Corp.	0	
Korean tasavalta	KP Chemical Group:		A195
	Honam Petrochemicals Corp.	0	A195
	KP Chemical Corp.	0	
Korean tasavalta	Kaikki muut yritykset	148,3	A999
Taiwan	Far Eastern Textile Ltd	36,3	A808
Taiwan	Shinkong Synthetic Fibers Corp.	67,0	A809
Taiwan	Kaikki muut yritykset	143,4	A999
Thaimaa	Thai Shingkong Industry Corp. Ltd	83,2	A190
Thaimaa	Indo Pet (Thailand) Ltd	83,2	A468
Thaimaa	Kaikki muut yritykset	83,2	A999”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. BACHELOT-NARQUIN